

רע"פ 8359/16 - אוסאמה ג'ראיש, צור נ.ס. לבניה בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8359/16 - א'

כבוד השופט ס' גובראן
1. אוסאמה ג'ראיש
2. צור נ.ס. לבניה בע"מ

לפני:
המבקשים:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 4.5.29016 בעפ"ג 54358-06-15 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' נועם - סג"נ, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם; ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד אלן עושרת

בשם המבקשים:

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (סגן הנשיא י' נועם והשופטים ר' פרידמן-פלדמן ו-מ' בר-עם) בעפ"ג 54358-06-15 מיום 4.5.2016, במסגרתו התקבל באופן חלקי ערעורם של המבקשים על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט י' מינטקביץ) בת"פ 22081-11-12 מיום 10.5.2015.

2. המבקשים הורשעו על בסיס הודאתו של המבקש, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ניכוי תשומות מס בלא

שיש לגביהם מסמך במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) בנסיבות סעיף 117(ב2)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1976. במסגרת ההסדר, הוסכם כי המשיבה תעתור ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר-על תנאי וקנס; ואילו המבקשים יהיו חופשיים לטעון לעניין העונש. לאחר ששמע את טיעוני הצדדים, בית משפט השלום השית על המבקש עונש מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים; שני מאסרים על תנאי לתקופות של שמונה חודשים וארבעה חודשים; וקנס בסך 50,000 ש"ח או ארבעה חודשי מאסר תחתיו. המבקשת - חברה אשר המבקש היה מנהלה הפעיל בתקופות הרלבנטיות לכתב האישום - נדונה בגזר הדין לתשלום קנס בסך 50,000 ש"ח.

3. בערעורם לבית המשפט המחוזי, מיקדו המבקשים את טיעוניהם בחומרת רכיב המאסר בפועל שהושת על המבקש - הן לעניין מתחם הענישה שנקבע והן לעניין גזירת העונש בתוך המתחם. נטען כי לנוכח נסיבות ביצוע העבירות - וביניהן, לטענת המבקש, העובדה שהחשבוניות שהוצאו לא היו "פיקטיביות" לחלוטין - ומדיניות הענישה הנוהגת, מתחם הענישה נע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. לעניין העונש המתאים נטען כי לא ניתן משקל ראוי להודאתו של המבקש ולחרטה שהביע על מעשיו; לעובדה ששילם לרשויות המס את שווי קרן המס והפרשי ריבית והצמדה; ולפגיעה המשמעותית שנגרמה לחברה. לבסוף, המבקש גרס כי יש להקל בעונשו מחמת אכיפה בררנית - במובן זה שבעלים של החברות אשר צד לחשבוניות שהופקו, כמו גם מפיצי החשבוניות, לא הועמדו לדין. בפסק דינו, בית המשפט המחוזי עמד על חומרתן של עבירות המס ועל מדיניות הענישה הנוהגת המחמירה. נקבע כי על אף שאין מקום להתערב במתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום, הרי שבכל הנוגע לעונש המתאים בתוך המתחם - יש מקום להקלת-מה ברכיב המאסר בפועל. זאת, לאור העובדה שהמבקש הסיר את מלוא המחדל בסכום ניכר הכולל את שיעור המס בתוספת הפרשי הצמדה וריבית; בשל השיהוי בהליכי האכיפה נגד המעורבים הנוספים בפרשה; ובשל מתחם הטיעון לעונש שהוסכם עליו בהסדר הטיעון. על כן, הורה בית המשפט המחוזי על הפחתת חודשיים מעונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש, באופן שהוא הועמד על 12 חודשים.

4. בבקשה שלפניי, המבקש חוזר על טיעונו כפי שהובאו בפני בית המשפט המחוזי וגורס כי לא ניתן להם משקל ראוי בפסק הדין. בנוסף, המבקש טוען כי מצבו הבריאותי בכי רע וכי הוא סובל ממחלות עיניים ומעיים, אשר עלולות להחמיר משמעותית אם ישהה מאחורי סורג ובריש ובהעדר טיפול רפואי מתאים.

5. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה מהבקשה סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית-משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 3101/05 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (22.5.2015)); או שקיימים שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות המקרה (רע"פ 8687/14 סרחאן נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (29.1.2015)). הבקשה שלפניי אינה עונה על תנאים אלה, אלא כל עניינה הוא נסיבותיו הפרטניות של המבקש. בהקשר זה, ועל אף טענותיו המצערות בדבר מצבו הרפואי, לא העלה המבקש שיקולי צדק ייחודיים שיש בהם כדי להצדיק את קבלת בקשתו. זאת ועוד, טענותיו של המבקש נוגעות לחומרת העונש, לגביהן נקבע כי אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (רע"פ 8423/16 דגן נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (9.11.2016); רע"פ 4559/16 נוסיראת נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (22.6.2016); רע"פ 8529/14 אדמסו נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 (28.1.2015)). חריגה זו לא הוכחה במקרה שלפניי, אשר נדון ונבחן על ידי שתי ערכאות, ועונשו של המבקש אף הופחת על ידי בית המשפט המחוזי. ויוזכר כי המבקשים הורשעו בעבירות מס, לגביהן נפסק כי הן "טומנות בחובן חומרה מיוחדת המצדיקה ענישה מרתיעה" (רע"פ 6901/16 פחחות נצרת בע"מ נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (27.9.2016)). על כן, לא מצאתי מקום לקבל את בקשת רשות הערעור.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, ממילא הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר מתייתרת.

ניתנה היום, כ"א בחשון התשע"ז (22.11.2016).

ש ו פ ט
